

»ikke i Udvalget er lykkedes at samle Tilslutning til den af os foreslaaede Skatteskala, og da Staten nødvendigvis maa have betydelige Indtægter for at kunne løse de forskellige Opgaver med Hensyn til Dyrtidshjælp, Prisregulering af de vigtigste Levnedsmidler, Hjælp til de arbejdsløse o. s. v., har Mindretallet maattet frafalde Forslaget. Under Forhandlingerne i Udvalget har man fra anden Side paa flere Omraader givet nogen Tilslutning til Mindretallets Krav om Fritagelse for eller Nedsættelse af Afgifterne paa Øl og Cigarer samt Erstatning til Arbejderne i Tobaksindustrien, og Mindretallet har derfor i Henhold til de foreliggende Forhold tiltraadt Indstillingen angaaende samtlige Lovforslags Vedtagelse med de af Udvalgets Flertal foreslaaede Ændringer. En medvirkende Aarsag hertil er, at Finansministeren bestemt har hævdet, at Lovforslagenes Vedtagelse betingedes af Socialdemokraternes Tilslutning.«

Wulff bemærker, at han ikke kan finde, at de fremkomne finansielle Oplysninger paa nogen Maade kan motivere Kravet om at skaffe Staten *netop nu* saa store nye Indtægter, og Mindretallet fastholder derfor sin »principielle Modstand mod Lovforslagenes Gennemførelse, inden Finansloven for 1918—19 og de til den knyttede Overslag over kommende Udgifter og Indtægter kendes og kan bedømmes af Rigsdagen«.

Endelig anføres i Betænkningen, at Finansministeren ved Samraad har udtalt, at »det er hans Agt paa et Tidspunkt, hvor der er vundet nogen Erfaring med Hensyn til Skatteansættelserne, at fremsætte Forslag om en Merindtægtsskat for Skatteaaret 1918—19 efter omtrent samme Satser som i Lov 14. Maj 1917«, og at der i dette Lovforslag vil blive optaget en Bestemmelse om, at der ikke samtidig skal erlægges Tillægsskat og Merindtægtsskat, men at det mindste af de to Skattebeløb bortfalder.

Folketingets Udvalg angaaende de ovenfor gengivne Skattelovforslag afgav Betænkning den 20. September. Betænkningen omdeltes s. D. om Aftenen. Anden Behandling af disse Lovforslag var ansat til den 21. September. Ved Mødets Begyndelse Kl. 2 udtalte Wulff, at det var en Selvfølge, at Det konservative Folkeparti ikke vil kunne give sit Samtykke til, at Lovforslagene fremmes ekstraordinært imod Forretningsordenens Bestemmelser. Foss sluttede